

ת"פ 64352/12/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 64352-12-18 מדינת ישראל נ' פלוני
בפני כבוד השופט הישם אבו שחאדה

בעניין: המאשימה - מדינת ישראל
ע"י עוה"ד סיון צדיק

נגד
הנאשם - פלוני
ע"י עוה"ד דימיטרי ברנשטיין

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו את ביצוען של העבירות הבאות: תקיפת סתם של בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**), תקיפת סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין והיזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי לכתב האישום, היה הנאשם נשוי למתלוננת (להלן: **המתלוננת 1**) אשר באותה עת הייתה בהיריון מתקדם. לבני הזוג ילדים נוספים וביניהם בתם הבכורה (להלן: **המתלוננת 2**). הנאשם ושתי המתלוננות התגוררו יחדיו בביתם שבתחומי העיר רמלה (להלן: **הבית**).

3. ביום 12.11.18 בשעה 19:45, הגיע הנאשם לבית כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול. הנאשם כעס על המתלוננת 1 משום שלא התייחסה אליו בכבוד ובעקבות כך נטל הנאשם משולחן האוכל קופסת פלסטיק ובה שאריות מזון, השליכה על המתלוננת ופגע בגבה. המתלוננת 2 ביקשה להתערב במטרה להרחיק את הנאשם מהמתלוננת 1, או אז, החל הנאשם להשליך לרצפה את הכלים שהיו מונחים על שולחן האוכל. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, פגעה כוס ברגלה של המתלוננת 2 וכלי אוכל רבים נשברו ושבריהם התפזרו על הרצפה.

גרסתה של המתלוננת 1 למול גרסתו של הנאשם

4. להלן תמצית עדותה של המתלוננת 1 (פרוט' מיום 30.10.19, עמ' 6 ש' 5 - 32, עמ' 7 ש' 6 - 33, עמ' 8 ש' 10 - עמ' 9 ש' 17):

א. במועד האירוע מושא כתב האישום, המתלוננת 1 הייתה בהיריון מתקדם. הנאשם הגיע לבית כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול ופנה אליה באופן מזלזל תוך שהוא צועק עליה וטוען בכעס שהיא לא מכבדת אותו.

ב. בעקבות כך, הנאשם החל להשליך חפצים שונים בתוך הבית לרבות מזון וכלי בית שהיו מונחים על השולחן. בנוסף, התקרב לעברה בצורה מאיימת מתוך כוונה לתקוף אותה. אחיה של המתלוננת 1 שמתגורר עימם באותו בית החזיק את הנאשם על מנת למנוע ממנו מלתקוף את המתלוננת 1 (להלן: **הגיס**).

ג. בנוסף, המתלוננת 2 העירה לנאשם על התנהגותו ומתוך מחאה שברה צלחת. הנאשם המשיך להשליך חפצים שונים גם לעבר המתלוננת 1 וגם לעבר המתלוננת 2. קופסת פלסטיק הושלכה על ידו לכיוון ראשה של המתלוננת 1 והיא התכופפה והקופסא פגעה לה בכתף. הנאשם השליך חפץ שעשוי מזכוכית לכיוונה של המתלוננת 2 וזו נפגעה ברגלה.

ד. המתלוננת 1 התקשרה למשטרה ועקב כך הגיעו שוטרים לבית ועיכבו את הנאשם לתחנת המשטרה.

5. לעומת זאת, הנאשם העיד כדלקמן (ראו אמרות החוץ שלו, ת/4 ש' 7 - 15, 19 - 29, וכן ת/5 ש' 30 - 55; וכן עדותו בבית המשפט בפרוט' מיום 14.1.20, עמ' 29 ש' 30 - עמ' 30 ש' 18, עמ' 31 ש' 13 - 20, עמ' 32 ש' 18 - 28, עמ' 33 ש' 12 - 28, עמ' 34 ש' 6 - 8, 26 - 33):

א. הנאשם הגיע לבית מהעבודה והיו במקום המתלוננות 1 ו-2 והגיס. הנאשם העיר למתלוננת 1 על כך שהמטבח אינו נקי ויש כלים לא שטופים. המתלוננת 1 ענתה לו בזלזול ובחוסר כבוד ובעקבות כך התפתח ויכוח בינו לבינה. המתלוננת 2 התערבה בוויכוח לטובת המתלוננת 1 והראשונה זרקה צלחת על הרצפה. הנאשם בתגובה אמר לה את זורקת צלחת, אז אני אזרוק שתיים.

ב. הנאשם מכחיש שניסה לתקוף את המתלוננת 1. הנאשם מאשר שהשליך כלי בית שונים. לטענתו, רצה לזרוק על המתלוננת 2 כוס פלסטיק והיא פגעה בטעות בכתף של המתלוננת 1.

ג. המתלוננת 2 החליקה ונפלה ונפגעה משברי הזכוכית של הצלחת שהיא בעצמה זרקה. בכל מקרה, הוא לא השליך לעברה חפץ כלשהו.

העדפת גרסת המתלוננת 1 על גרסתו של הנאשם

6. הנני מעדיף את גרסתה של המתלוננת 1 לאירוע נשוא כתב האישום על פני גרסתו של הנאשם וזאת מאחר וגרסתה זוכה למספר מקורות של חיזוק ואשר נותנים לעדותה נופך גדול יותר של מהימנות מעדותו של הנאשם:

א. חיזוק ראשון: מעדותה של המתלוננת 2. המתלוננת 2 העידה שהנאשם השליך חפצים שונים גם לעברה וגם לעבר המתלוננת 1. לטענתה, השליך חפץ מסוים לכיוון המתלוננת 1. המתלוננת 2 שחששה לשלומה של המתלוננת 1 בשל היותה בהיריון, הרימה את רגלה על מנת שלא יפגע במתלוננת 1, והחפץ פגע במתלוננת 2. בעקבות זאת, נגרמה לה נפיחות ברגלה והיא פנתה לבית החולים "אסף הרופא" לקבלת טיפול רפואי (ראו את האישור הרפואי ת/7; עדותו של הרופא שטיפל בה, שאישר את עריכת הדוח הרפואי, ד"ר יונתן פרנסיץ, פרוט' מיום 30.10.19 עמ' 14 ש' 8 - 10; עדותה של המתלוננת 2 בבית המשפט, פרוט' מיום 30.10.19 עמ' 10 ש' 28 - עמ' 12 ש' 5, עמ' 12 ש' 10 - 13, 27 - 33).

ב. חיזוק שני: מעדותו של הגיס. גיסו של הנאשם העיד שהנאשם היה תחת השפעת אלכוהול בעת שהגיע לביתו. כמו כן, העיד שהחל לצעוק על המתלוננת 1 למה האוכל אינו מוכן והתקרב אליה במטרה לתקוף אותה והגיס החזיק אותו. בנוסף, העיד שהנאשם החל לזרוק חפצים שונים בתוך הבית, לרבות לכיוון המתלוננת 1 ולכיוון המתלוננת 2. אחד החפצים פגע למתלוננת 1 בכתף וחפץ אחר פגע ברגלה של המתלוננת 2 ועקב כך נגרמה לה חבלה (פרוט' מיום 30.10.19 עמ' 16 ש' 31 - עמ' 17 ש' 17, עמ' 18 ש' 16 - 33, עמ' 19 ש' 28 - 31, עמ' 20 ש' 24 - 29, עמ' 21 ש' 4 - 11).

ג. חיזוק שלישי: המידות בהגשת התלונה במשטרה. המתלוננת 1 התקשרה למשטרה במהלך התרחשות האירוע מושא כתב האישום. הוגש תמליל השיחה שלה למוקד 100 (ת/2). בתמליל גם נאמר שהיא רצה לאחור מאחר והנאשם רצה להכות אותה וגם זרק חפצים בתוך הבית, והוסיפה שאחיה והמתלוננת 1 נוכחים במקום על מנת לנסות להרגיע את הנאשם. ואכן, בהמשך, הגיעו שוטרים לבית (ראו: דוח הפעולה של השוטר אמיר אדמסו, ת/3 וכן עדותו של השוטר רון מתנה בפרוט' מיום 14.1.20, עמ' 25 ש' 18 - 23, עמ' 26 ש' 10 - 24; וכן התמונות ת/6 שצילם השוטר רון מתנה בתוך הבית עם שאריות של אוכל פזורות על הרצפה ושברי זכוכיות).

הלכה פסוקה היא שסמיכות הזמנים בין מועד הגשת התלונה למשטרה על ידי קורבן עבירה לבין שעת קרות האירוע העברייני כלפיו, מהווה, כשלעצמה, מקור של חיזוק לעדותו של הקורבן (ע"פ 7063/14 רבאיעה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.11.15) פסקה 12 לפסק דינה של כבוד השופטת חיות; ע"פ 2921/13 רייטבורג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (1.1.15) סעיף 62(א) לפסק דינו של כבוד השופט שוהם).

7. מעבר לנדרש, יש לציין שבגרסתו של הנאשם ישנה הודאה ברכיבים קריטיים שנוגעים לעבירות מושא כתב האישום: הנאשם אישר שהשליך כוס פלסטיק לעברה של המתלוננת 2 ושכספו של יום פגעה במתלוננת 1, ודי בכך על מנת שתתקיים העבירה של תקיפת סתם של בת זוג. בנוסף, הנאשם גם אישר בעדותו שהשליך חפצים שונים בתוך הבית וגרם נזק, כגון שבירת הצלחות, ודי גם בכך על מנת שתתקיים העבירה של היזק לרכוש בזדון.

8. ודוק, טענתו המשתמעת של הנאשם לאכיפה בררנית בינו לבין המתלוננת 2 שגם היא שברה צלחת, אך לא הועמדה לדין בגין העבירה של היזק לרכוש במזיד, היא חסרת שחר וזאת מהטעם הפשוט שמעשיו הכוללים הם חמורים יותר ממעשיה של המתלוננת 2 שכלל לא נקטה באלימות כלפי הנאשם או כלפי אדם אחר בבית.

9. יתר על כן, טענתו של הנאשם לזוטי דברים גם היא אין בה ממש. יוזכר, מדובר בשתי מתלוננות, מדובר בשלוש עבירות שונות (תקיפת בת הזוג, תקיפת הבת ונזק לרכוש), ומדובר בכוונה לתקוף את המתלוננת 1 אף יותר ורק נוכחות הגיס שמנעה זאת. מעשיו הכוללים של הנאשם מחייבים את העמדתו לדין פלילי ולא מדובר בזוטי דברים, קרי מעשים קלי ערך שאינם מצדיקים העמדה לדין פלילי.

סוף דבר

10. לאור כל האמור לעיל, הנני מרשיע את הנאשם בביצוען של העבירות הבאות:

תקיפת סתם של בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תקיפת סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין והיזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

ניתנה היום, א' אדר תש"פ, 26 פברואר 2020, במעמד הצדדים.